

a. e. talaia

MAIG DE 1976

circular per als socis

munich

Entrepans freds i calents

Pizzas

Canelons

Nata - Flam - Xocolata

Gelats

Plats cuinats per emportar-se

Rambla del Caudillo, 37 - Vilanova i la Geltrú

GALERIES OLARIA

JOGUINES DE TOTA MENA

VENDA I LLOGUER DE TENDES DE CAMPING

Articles per al camp i la platja

Plaça Carros, 5 i 9 - Telèfon 8930470 - Vilanova i la Geltrú

agrupació excursionista talaia

FEDERATS A

federación catalana de montaña

federación catalana de esquí

comité de exploraciones subterráneas de cataluña

asociación española de camping y caravana

Carrer Comerç, 4 - Tel. 893 12 57 - Vilanova i la Geltrú - Parellades, 62 (Patronat A. C.) Sitges

Reflexions entorn del món de la muntanya

Muntanya. Aquest nom em transporta instantàniament a un altre món. Bellesa, pau, harmonia...: la perfecció.

Fa poc temps que surto a la muntanya, però ja és una part de la meva vida. Després de cada sortida, tinc la necessitat de tornar-hi, talment com si hagués de cercar quelcom que ella m'hagués pres.

Imagino que això és el que senten tots els excursionistes, des dels que surten el diumenge a respirar l'aire pur d'una muntanya dels voltants de la ciutat, fins els que passen mesos en una expedició per a intentar un vuit-mil.

Aquesta última és, segurament, la més espectacular de les activitats a la muntanya; escalar les grans parets de gel i roca, la superació de l'home fins trobar-se ell mateix, la satisfacció d'haver vençut, encara que semblés impossible. Amb coratge, valentia, ganes d'arribar, entrenament i esperit de sacrifici, s'assoleixen els objectius més difícils.

L'home, per a poder desenvolupar-se, necessita als altres, estar en societat. A la muntanya no podia ser diferent, necessita als altres per tal que la lluita sigui més fàcil. Els companys de cordada són els amics —amics en tot el sentit de la paraula— amb els qui es comparteixen els moments de l'alegria del triomf i de la dissort si aquesta arriba. Sempre he sentit parlar del company com aquella persona disposada a tot per tal de salvar l'amic. Moltes vegades recordo aquell fragment del llibre "Muntanyes endins" d'en Manuel Todó en el qual ens explica el cas d'aquell noi que, mal ferit després d'una caiguda escalant l'Encantat Petit, i davant la impossibilitat de que el rescatessin, va tallar la corda de la qual penjava a fi que el seu company se salvés de morir congelat. Sacrifici al preu que sigui. Companyonia.

Crec que per això, aquests darrers dies m'ha produït una gran indignació el fet que un muntanyenc (?), almenys ell així s'ho reconeix, hagi comès l'aberració d'aprofitar la mort d'un company per a treure'n un benefici monetari.

No tinc res en contra dels que viuen de la muntanya car, després de tot, viuen del que més els agrada. Però el que no comprenc és com aquest "mons-

tre", car no trobo millor paraula que el defineixi, pot tenir la gosadia de treure diners de la dissort d'un amic, que segur que ho hauria fet tot per ell, menys aquesta baixesa.

Aquest senyor va venir a l'estat espanyol després de l'accident, va fer les seves declaracions, poques, car tenia venuts els drets a una revista, va muntar un "xou" en un infortunat programa de televisió, donant la falsa impressió al públic que a la muntanya tot és perill, mort i extrema dificultat, declarant, a més, que "el rescate del cuerpo de Fernando Martínez es imposible sin medios técnicos, de los que carece Chile, y que yo voy a llevarles allí y donarlos al ejército chileno en agradecimiento de su colaboración".

Però no tot pot sortir pas bé, i sense "medios técnicos", l'exèrcit de Xile va rescatar el cos del malaurat escalador, prenent al bon senyor Pérez de Tudela els bons ingressos que li hauria donat la venda del reportatge del que hagués estat, sense cap mena de dubte, "el rescate más peligroso y arriesgado del siglo". Es clar que com a càstic l'exèrcit de Xile es quedarà ara sense els medis tècnics que els hagués donat en Pérez, però tal com comprendran, això els hi passarà per ser nens dolents.

No voldria en cap moment donar la impressió que me'n ric d'aquests tristos fets: la mort d'un escalador i el comportament nazi del seu company. Tampoc no tracto de faltar en cap moment al nom d'en Fernando Martínez. Al contrari, crec que la seva memòria té dret a tot el respecte del món, i que els seus pares i la seva muller mereixen una altra cosa que el veure que el seu fill i marit ha estat convertit en un article que un vividor es dedica a vendre per tal de mantenir-se popular, i perquè així, es venguin millor els seus llibres i escrits.

Recordo amb tristesa les paraules d'en Francesc Martínez Troya, del C. E. de Terrassa, que deia en un escrit al seu butlletí: "Es que la publicitat aquí a Espanya, quan es tracta d'alpinisme, s'ha d'explotar tan sols quan hi ha desgràcies i dificultats? Si és així, cal preguntar-se qui serà en la propera empresa la víctima i l'escenari, per a mantenir la fama d'aquest vividor de tan noble i pur esport?".

Aquesta pregunta la va fer en Francesc Martínez molt de temps abans no passés tot això, però per desgràcia encara està vigent.

NYAGA

CLASSIFICACIO DE LA III MARXA PER DESCRIPCIO

Clas.	Dorsal	Noms	Entitat	Punts
1	59	Vicens Tomàs - Jordi Sicart	U.E.C.	21
2	32	Juan Camarena - Lluís Rius	U.E.C.	22
3	51	Núria Biosca - J. Calixt	U.E.C.	31-7
4	64	Daniel Oriol - Octavi Biosca	U.E.C.	31-4-4
5	49	M. ^a Lluïsa Pararnau - A. Lecha	U.E.C.	31-4-2
6	78	Carles Montforte - Begonia Marín	Folklor.	31-2
7	60	Jordi Guardia - Eugeni Violant	U.E.C.	32-4
8	65	Gemma Carbonell - Arnaldo Pano	F. Martin.	34-5
9	48	Magdalena Escala - M. ^a Lluïsa D.	U.E.C.	34-3
10	74	E. Batalla - E. Sauri	C. Folk.	35-3
11	80	R. Baixes - Rafael Baixes	U.E.C.	36-6

Clas.	Dorsal	Noms	Entitat	Punts
12	75	F. Costa - E. Santos	C. Folkl.	36-5
13	84	I. Fabregat - Pilar Castellguez	U.E.C.	36-5-1-1
14	44	R. Cortell - Jordina Cortell	U.E.C.	37-6
15	5	F. Pascual - J. Pascual	C. Folkl.	37-4-2
16	82	A. Sánchez - M. ^a T. Gandía	F. Martin.	37-4-1
17	89	J. M. ^a Gómez - Fco. Arnal	U.M. Eramp.	43-5
18	67	T. Montfort - Baldiri Burgués	U.E.C.	43-2
19	43	M. ^a A. Ribot - R. Xanco	U.E.C.	44-4
20	61	Albert Queral - A. Fernández	C. E. S. Vic.	46-3-3
21	6	J. Tona - M. Murcia	U.E.C.	46-3-2
22	47	Montse Ribas - M. Cuatrecases	C. N. Igual.	46-2-4
23	28	J. Bosch - M. ^a Lluïsa Cuesta	C. E. Aguila	48-4
24	42	F. Vila - F. Vila	U.E.C.	48-2
25	1	J. Jané - J. Monforte	C. Folkl.	48-2
26	4	Josefina Planas - F. Miliavila	U.E.C.	51
27	20	A. Martínez - S. Guillén	U.E.C.	54-4
28	31	C. Espinosa - G. Carmona	U.E.C.	54-3
29	40	M. Tomás - N. Tomás	U.E.C.	54-2
30	33	A. Queraltó - J. García	U.E.C.	56-3
31	34	J. Vila - Núria Sanjaume	U.E.C.	60-3-2
32	62	Luis López - F. López	U.E.C.	60-3-1
33	27	J. Pedrola - R. Freixenet	U.E.C.	60-1
34	29	F. Fabregat - R. Fabregat	U.E.C.	62
35	30	E. Franch - M. ^a Dolors Calvo	C. Folk.	63
36	24	J. Ballvé - F. Paradera	A. E. Muntanya	64
37	66	N. Sebastiá - M. ^a Rosa Pijoán	C. E. Aliga	65-5
38	10	A. Planas - A. Sabaté	C. Folk.	65-2
39	16	José L. Navarro - E. Almorio	U.E.C.	68
40	26	E. Albarrán - R. Gómez	C. E. Aliga	70
41	25	A. Lainez - F. Vidal	C.E. Aliga	75
42	69	G. Giménez - J. Giménez	C. E. Vilad.	77
43	14	C. Lozano - Ramón Sánchez	A.E.M.	86-1-4
44	22	A. Flor - Manuel Codina	U.E.C.	86-1-2
45	36	N. Fite - J. M. ^a Peixó	C. E. S. Vic.	90
46	73	M. Clavell - F. Alonso	F. Martin.	97-4
47	39	M. Moyano - F. Caralt	C. E. S. Vic.	98
48	2	R. Cabeceran - I. Chaves	C. E. Aliga	103
49	17	J. Caralt - M. ^a I. Caralt	C. E. S. Vic.	113
50	68	C. Vicente - D. Peña	U.E.C.	114

CLASSIFICACIO PER ENTITATS

1. ^a	UNIO EXCURSIONISTA CATALUNYA	74 Punts
2. ^a	AGRUPACIO CULTURAL F. BARCELONA	102 "
3. ^a	FOMENT MARTINENC	168 "
4. ^a	C. E. ALIGA	183 "
5. ^a	C. E. SANT VICENS	249 "

(Els articles només reflexen les opinions de llurs autors)

La meva paradoxa a Ull de Ter

Temptat de conèixer totes les estacions d'esquí del nostre Pirineu, ja em teniu amb els estris corresponents damunt del vehicle enfilant els 206 Kms. que ens separaven de la tan ampul·losament anomenada Vallter 2.000.

El fet de crear un nou centre d'esquí comporta el fet que els promotors destrossin una mica o un bon tros l'ordre natural que fins llavors ha regit a l'indret escollit. Ull de Ter no ha estat pas l'excepció. I aquell camí ample i pedregós que abans remuntava per la Vall del Carlat i l'Estret de Morens, s'ha convertit —per mor de les màquines explanadores— en una ample pista, un tros asfaltada, que en successius revolts es plantarà al cercle que presideix el Pic de la Dona, el Coll de la Geganta, l'Esquena d'Ase i el Bastiments. El Puig dels Lladres ens farà de barrera a l'altre vessant, potser fent també una divisió diríem ideològica, perquè al seu darrera es troba el Refugi muntanyenc d'Ull de Ter, vedat, per sort, als qui usen les quatre rodes per arribar al lloc. Un amplíssim aparcament que, segons sembla, ja resulta petit, permet deixar el vehicle entremig de gel i fang. Només obrir la porta, el gèlid "torb" que baixa de la Portella de Mantet, ens saluda furiosament. Fem-nos càrrec de la situació. Devant nostre, un edifici original, d'acord amb l'últim crit constructiu. Al seu interior, Bar-restaurant-Escola d'esquí-Infermeria-W. C. i, naturalment, una oficina on ens "retratàrem" a la taquilla pel mòdic preu de 400 ptes., en adquirir els abonaments pels telesquís.

Ja amb els esquís als peus, hem de fer l'elecció, a la dreta, dos telesquís més aviat curts, l'un més llarg que l'altre. A l'esquerra, dos de llargs i molt més ràpids, però un està espatllat i no funciona. En fi, que per entrar en rodatge ens enganxem els dos petits, fins que la neu estigui en més bones condicions, punx és primera hora del matí i la superfície sembla talment un cristall. A mig matí remuntem amb el telesquí llarg, de gairebé 2 Kms. de llargada, i que ens deixarà a 2.400 m. d'alçada, a un collet entre el Puig dels Lladres i la carena de l'Esquena d'Ase. Devant nostre, a un tret, el Bastiments i, separat pel Coll de la Marrana, el Gra de Fajol, a l'esquerra.

El pessigolleig del record fa que m'aturi una estona en èxtasi, davant d'aquell cercle meravellós, escenari d'anteriors sortides. Tot plegat, només fa setze anys que baixàrem del Gra de Fajol, ens calçàvem les fustes i amb més por que experiència ens llençàvem Coll de la Marrana avall, tot tombant a base de voltes "maries". Era el II Rally d'Esquí, que organitzava el C.E.C. L'endemà sortiríem del Xalet-Refugi per assolir el Bastiments i baixar per Coma-Mitjana i Vall de Carença i remuntar per la Coma de Bassibers. Era el reeixir a la muntanya, perquè era el fruit d'un esforç, d'una lluita per superar-se, d'una il·lusió per l'aventura, malgrat de disposar d'un material deficient i utilitzar una tècnica rumentària. Heus ací la meva paradoxa. Avui, sense cap esforç, a cavall de mitjans mecànics ens situem a una considerable alçada, que uns anys enrera ens haurien fet suar de debò durant moltes hores. El soroll ha trencat l'harmonia d'aquell impressionant silenci que només trobem a muntanya i la companyonia dels esquiadors de motxilla al coll, ha quedat substituïda per una massa d'altra gent, la qual, fredament i com autòmats, equipats a la perfecció, segueixen invariablement, un darrera l'altre les pistes homologades.

Què és millor? Com ara o com abans? No ho sé pas. També penso que

La integració de l'excursionisme

Fa temps que vinc observant com un esport que pot ésser tan alliberador com és l'excursionisme, un esport en el qual hom pot sentir-se de nou un component més de la natura i oblidar-te per una estona de la societat on vius; es pot tornar, es torna de fet a poc a poc en un altre mitjà de fer estúpida la gent.

Tot gràcies a l'acció d'uns estaments més o menys aburgesats que estableixen uns premis a les millors marques en els rallies, marxés... Així, veig persones, bons excursionistes, que van a participar a un rally només per córrer el màxim que poden i poder-ho fer en 5 minuts menys que els seus rivals, no companys sinó rivals; o d'altres que van a una marxa i en lloc de treure un profit i aprendre a orientar-se, van seguint l'equip del davant per tal de poder fer millor temps, o del·liberadament fan equivocar els altres equips per poder conquerir ells el millor lloc, i mentre obliden el companyonatge bàsic entre excursionistes, i obliden també de fer muntanya pel sol plaer de fer-la, sense esparar a canvi cap recompensa establerta.

Crec que l'únic i millor premi d'un excursionista que ha aconseguit una bona marca, un cim difícil o una escalada airosa és la mateixa satisfacció d'haver-ho fet; les altres coses, els premis no són res més que recompenses que intenten integrar a la societat també aquest esport.

Ademés, què és més important, una excursió on aprens una nova tècnica, o tens una nova experiència muntanyenca, però, pel que sigui, no pots aconseguir el cim o meta proposta; o una altra on ho aconsegueixes, però no aprens res de nou o no disfrutes de la sortida? Per a mi, sincerament, el primer és el millor, el primer és fer muntanya, l'altre és dedicar-se a fer cims per poder dir després que els has fet.

He vist gent sense gaires cims al seu historial, essent uns veritables excursionistes, pel seu esperit de sacrifici en bé dels altres, pel seu afecte, pel seu esforç per a superar-se més i més, mentre que d'altres, considerats molt bons excursionistes pels cims amb què compten, en canvi no saben ajudar un company sense rondinar, ni comprendre les limitacions dels altres.

No pretenc treure mèrit a fer un cim, un avenc o qualsevol altra cosa. Tots sabem la satisfacció que dona el fer-ho, però el que sí vull fer veure és aquesta estupidesa en què està caient el nostre esport, arribant a l'extrem de voler coronar un pic només per poder dir que ho has fet.

N.

ens agrada aprofitar el temps i fruïr una i altra vegada del descens, i sentir el vertigen de la velocitat o l'encís d'unes habilitats ben resoltes, i quantes més vegades o aconseguim més ganes tenim de tornar-hi. Els temps han canviat i no hi ha dubte que estem pagant un elevat preu d'un progrés material a compte de la nostra malmesa personalitat.

Un crít de la meva filla em desperta d'aquella evocació. Va pare! Que no vols baixar? ...Sí, està clar que sí! Donant una ullada a les velles runes de l'antic Xalet d'Ull de Ter em llenço pendent avall, això sí, sense haver aclarit encara la meva contradicció.

JOSEP BLANES

Noves estacions amb ceràmica ibèrica i romana

En el transcurs de les prospeccions realitzades durant els darrers mesos, s'han localitzat diverses estacions ibero-romanes, relacionades amb la seva proximitat geogràfica. Es caracteristica comú d'aquests jaciments la magresa de les troballes, que es redueixen invariablement a restes ceràmics recollits a superfície.

LES CARRETERES

En un àrea relativament extensa es traben a flor de terra abundants fragments de ceràmica ibèrica molt fragmentats. Encara que menys abundants hem recollit ceràmiques campanianes i alguns fragments d'ibèrica pintada. Els materials lítics es redueixen a un fragment de ganivet de sílex finament retocat per un dels seus talls. Dintre del conjunt de materials recollits no es denota cap senyal de romanització d'aquest poblat.

El jaciment es troba en terme d'Olèrdola. A uns 1.200 metres a l'Est de Viladellops. A l'esquerra del camí que d'aquest caseriu porta a Cal Fuster. Es troba a uns 400 metres abans d'arribar a la Caseta en un petit turó, quasi sobre els límits dels termes d'Olèrdola i Olivella, des d'on es domina al N. el mas Les Garrigues i al sud el Puig d'en Portes. Coordenades: 41° 18' 20", 5° 26' 20".

RACO DE SANTA LLUCIA

En un petit sector de la punta de Santa Llúcia, a pocs metres de la mar, es troben en abundància fragments de ceràmica ibèrica molt rodats. Gran part d'aquest sector es troba edificat o remogut per obres d'acondicionament de les propietats colindants, el que dificulta una prospecció detinguda.

Tenint en compte la proximitat de l'important nucli ibero-romà d'Aderró (600 m. aproximadament) i observant les característiques morfològiques del sector, creiem no aventurar-nos massa a suposar que a la punta de Sta. Llúcia hi pogués haver un lloc de guaita que dominés l'extensa i bastant poblada, en aquella època, plana de Cubelles. Seran aquestes restes indici de la referida possible talaia?

El jaciment es troba en terme de Vilanova i la Geltrú, a uns 2 km. al SW d'aquesta població. Coordenades 41° 12' 28", 5° 23' 42".

SANTA SUSAGNA

Jaciment conegut de ja fa alguns anys, però no estudiat. La primera notícia la teníem per alguns fragments de ceràmica (dolia i teuglade) dipositats a la secció d'Arqueologia del Centre d'Estudis de Vilanova, materials aquests que no anaven acompanyats de cap nota amb la localització exacte del jaciment.

Després de diverses prospeccions vam localitzar el nucli principal del jaciment situat a uns 500 m. al SW. de Santa Susagna en una petita elevació del terreny junt a la cruïlla de camins que porten, un a l'esmentat caseriu i l'altre a Can Muntaner. El jaciment és molt ric en restes de ceràmiques comuns ibèriques i romanes, essent en proporció escassos els fragments de ceràmiques fines com són la campaniana i la terra sigillata.

Santa Susagna és un petit aglomerat de cases del terme d'Avinyonet del Penedès, a uns 4 km. al SE. de les Cabòries, principal nucli de població d'aquest terme. L'accès més aconsellable és l'antic camí que des de les Cabòries i les Gunyoles porta a Olivella passant per Santa Susagna i Can Montaner. Coordenades 41° 19' 47", 5° 29' 55".

TURO DEL PEDROELL

Degut a la remoció de terrenys portada a cap durant la construcció d'un camí carreter a la part NO. del turó del Pedroell van aflorar alguns fragments de ceràmica ibèrica junt amb escassos fragments d'ànfora púnica i de ceràmica campaniana. La possible potència d'aquest jaciment és molt difícil de valorar degut a la gran quantitat de vegetació que cobreix tot el turó del Pedroell. El jaciment es troba en terme de Ribes, a 1 Km. al SE. de Puigmoltó, a la dreta de la carretera de Sitges a Vilanova. Coordenades 41° 14' 23", 5° 27' 35".

CAL FERRET

En unes feixes de conreu de vinya situades entre Cal Dos Diners i Cal Ferret, a uns escassos cinc-cents metres al NO. de Puigmoltó (Terme de Ribes) es troben petits fragments de ceràmica romana molt fragmentada essent relativament abundant la terra sigillata. Coordenades: 41° 15' 9", 5° 26' 55".

PUIG D'EN BORONET

Al bell cim del Puig d'en Boronet (317 m.) es troben en relativa abundància petits fragments de ceràmiques ibèriques i campanianes. Indubtablement aquestes restes arqueològiques es van posar al descobert en construir-se en aquest lloc una creu monumental dedicada a Sant Isidre, puix que els materials es troben en un petit sector immediat a l'esmentada creu. Degut a la situació geogràfica d'aquest jaciment es pot relacionar amb un altre localitzat anys enrera al Puig Montgròs (359 m.) i considerat per alguns lloc d'un primitiu culte naturalista o per altres, un lloc atalaiat per motius d'observació i defensa. El jaciment es troba en terme de Sitges al NE. d'aquesta població i en situació dominant sobre la mar. Coordenades: 41° 15' 2", 5° 21' 35".

GRUP ARQUEOLÒGIC

President: Lluís Daviu - Dirc. Circular: David Vidal - Secretari: Josep Candela

QUEIXA

Dóna tristesa veure com la premsa i molt altra gent tan sols s'ocupa de nosaltres, homes de muntanya, quan algú de la nostra gran família té un accident. Sembla ser que només esperin la caiguda de l'home per llançar-hí al damunt com si es tractés d'ocells de presa, no tenint respecte per aquella persona que potser vivia tan sols per aquelles muntanyes que irònicament el portaren a la mort.

Quan sento dir a algú que el muntanyenc és un suïcida, la meva resposta és preguntar-li si alguna vegada ha sentit per casualitat el vent de les crestes contra la seva cara, o si ha tingut el privilegi de sentir a la seva pell l'extranya sensació d'un vivac, allà on els problemes dels homes ens deixen de pertànyer, i on tan sols es pot establir un diàleg amb els estels; o finalment, si ell, com nosaltres, ha pogut veure com els raigs de sol van trencant les tenebres i van reflexant sobre la neu la vinguda d'un nou dia; però aquest nou dia no està carregat de la monotonia del viure, sinó ple de sorpreses, on una d'elles pot ser la mort.

Sí; nosaltres també pensem en la mort; humanament li tenim por i no la desitgem, pel fet que cada un de nosaltres té assenyalat un camí.

Però el que fa més por que la mateixa mort, es veure que sobre el company caigut es munta un escenari de planys i crítiques fetes per persones que no han vist mai en la seva vida una muntanya de veritat, (no aquella a la qual ells van cada diumenge amb el seu cotxe, i que molts d'ells són víctimes d'accidents de carretera, posant en perill constantment la seva vida i la dels altres) sinó les muntanyes on els homes encara gaudeixen de llibertat, i on la persona se sent realment viure.

Per acabar, tan sols voldria anomenar José María Villalba Ezcay, en un tros del seu llibre "Balada de las montañas".

"Y si aún nos critican estos deseos, si aún así no nos comprenden, podemos decirles bastantes cosas; algo así como la frase de Rabindranath Tagore en que "El mendigo tiene lástima del rey por el peso de la corona que su cabeza ha de soportar"; o aquella leyenda tibetana en que la montaña dice al monje: "Te dejaré entrar en mi reino de quietud y de hielo; te pediré un precio muy alto, quizá tu vida. Pero los instantes te parecerán siglos de belleza y serás más que un simple hombre".

S. B. T.

Nova Junta de la Secció de Cultura

President: Xavier Capdet i Soler; Vicepresident: Josep Gomariz i Meseguer; Secretari: Teresa Pujol i Fauquer; Tresorer: Evarist González i Lleó; Bibliotecari: Josep Tomàs Roderó i Lozano; Arxiu: Joan Ferrer i Garriga; Vocal: Marius Torres i Rodríguez.

L'EXCURSIONISME A PRINCIPI DE SEGLE (VII)

Excursión efectuada los dias 20 - 21 - 22 - 23 - 24 - 25 - 6 - 1.915 hacia á Montserrat.

Dia 20.— Salida de Villanueva á las 6,35 llegando á Barcelona 8,30 almorzamos y paseamos por Barcelona y comprando el billete en la cucursal del F. del Norte (frente al teatro del Liceo) nos marchamos hacia á Montserrat á la 1,27 t. llegando en Monistrol y cambiando de tren para cojer el F. de Crema-llera llegando á Montserrat á las 4,30 marchando á buscar la celda visitar la iglesia, cenar 9,30 y á dormir 11.

Dia 21.— A las 4 de la mañana nos levantamos y despues de hacer los preparativos necesarios á las 5 marchamos á S. Geroni llegando á las 8 disfrutando de un panorama nunca visto pues no habia ninguna nube en el firmamento, en la cumbre hay un telescopio que por 15 centos. se disfruta de una vista magnífica, almorzamos y á las 10'45 nos marchamos llegando á la Breda á las 11,45 y cogiendo el camino de S. Juan pasando por el "canal dels avellaners" llegamos al aposento á la 1,00 cenamos y despues á visitar S. Asiscle y S.^a Victoria S.^o Apostols y el parque de la fuente de la "pitcha" y á cenar, son las nueve y á dormir a las 11,30.

Dia 22.— Nos levantamos á las 6 y despues de hacer los preparativos para almorzar y cenar al campo nos marchamos a las 7,00 hacia á S.^a Cecilia llegando als "degotall's" á las 7,25 marchando otra vez y llegando a S.^a Cecilia á las 8,15 y "font del moro" 8,35 (mas abajo hay otra fuente que llaman la "font de las covas") está a unos 100 metros en una piedra muy grande que hay al fondo, antes de llegar á la "font del moro" pasamos por un salto de agua en forma de cascada magnifica y almorzamos á las 9,00. despues de almorzar visitamos los alrededores de las antes dichas fuentes y á las 12,50 cenar marchando á las 2,15 hacia á los aposentos que llegamos á las 4,00 lloviendo bastante y nosotros bastante majados llegamos cambio de ropa y a las 8,30 cenar tomar café y á las 11 dormir.

(El pico mas elevado pues mide 1.236 m. sobre el nivel del mar).

Dia 23.— Nos levantamos á las 6 paseando por la plaza y fuente de la "pitcha" almorzando y á las 9 hacia á S. Miquel pasando antes por la cueva de Fray Garí á las 9,30 llegando á S. Miquel á las 10,15 visitando la miranda digna de ser visitada pues se disfruta otro panorama magnífico, marchamos á las 10,30 llegando á las 11,30 al monasterio al llegar se puso á llover torrencialmente un buen rato, es la 1 cenar y á las 4 á ver la iglesia y el camaril al salir continuava lloviendo marchando á la celda á reir un poco á esperar las 8,30 para cenar y á las 10,15 dormir.

Dia 24.— Nos levantamos á las 5 marchando de excursión hacia la cueva y camino de los misterios son las 5,20 pasando por 14 de ellos y llegando á la cueva de la virgen á las 6,30 la visitamos marchando otra vez 7,10 hacia el monasterio que llegamos á las 8,15 hizimos algunas compras y á las 12,30 cenamos despues arreglamos las maletas pues era dia de marcha llavando la ropa

PECES URGENTS

netejaes en sis hores

Tomàs, 14 - Tel. 893 06 76

VILANOVA I LA GELTRU

PASTISSERIA

CABUTI

Sant Gregori, 3 - Vilanova i la Geltrú

al aposentador y á las 3,25 con el automovil salimos por la carretera de S.^a Cecilia hacia á Martorell pasando á las 4 por casa Masana á las 4,20 por el Bruch á las 4,35 por Esparraguera llegando á las 5 en Martorell subimos en el tren rapido a las 5,20 á las 5,30 pasamos por Papiol 5,35 por Molins de Rey 5,40 por S. Feliu del Llobregat, S. Juandespi, Cornellá y Hospitalet llegando en Barcelona á las 6 subimos en el tranvia del Clot visitando unos parientes de Santcliment cenando y dormiendo en su casa despues de cenar á las 9,30 tranvia y al Teatro Tivoli á ver el Genio de Velazquez y Maruxa saliendo á la 1,30 para ir al Clot á dormir.

Dia 25.— Nos levantamos 7,30 almorzando en la misma casa, saliendo de ella y cojiendo el tranvia que nos llevó en Barcelona hizimos en el Siclo algunas compras paseando un poco y á las 12'00 cojimos el trenvia que nos llevó otra vez al Clot donde cenamos en otra casa también parientes de Santcliment saliendo á las 3 otra vez para Barcelona paseamos marchando al parque para ver el museo Martorell y á ver el "avia" subiendo en el tren á la estación de Francia á las 6 llegando en Villanueva á las 7,45 dando fin á la excursión con un resultado total, mucha alegria, vistas muy buenas, muy buena compañía pues no tuvimos la mas pequeña diferencia, excursiones magnificas, los dias no muy buenos pero en cambio tenemos la satisfacción de decir que vimos Montserrat de todas formas y de todo tiempo.

Gastamos los dos en esta excursión la cantidad de 90,85 ptas.

Componiamos la excursión siete

Andres Santcliment

Juan Camarós

Paula Olivella

Buenaventura Olivella

Josefa Bués

Antonia Claramunt

Rosita Santcliment

Para hacer el viaje á Montserrat hay dos caminos el uno es salida de Villanueva á las 5 de la mañana (1,40 ptas.) hasta á Villafranca, subida en el tren hasta á Martorell (1,40 pts.) subida en el automovil hasta á Montserrat (4,00 ptas.) total 6,80 ptas. y en el mismo dia de marcha al mediodia se llega al santuario, ó bien salida de Villanueva 6,35 hacia á Barcelona (2,15 ptas.) comprando el billete en la sucursal (frente al Liceo) hasta á Montserrat (5,45 ptas.) saliendo el tren de Barcelona á la 1,27 convinando con el F de Cremallera se llega en Montserrat á las 4,30 total 7,60 ptas., si al llegar á Martorell se quiere ir á Barcelona vale 1,40 ptas. A la mañana sale el automóvil de Martorell á las 8,30 para á Montserrat llega las 11.

Para ir al Tibidabo se coje el ferrocarril de Sarriá ida y vuelta 1 ptas. que en convinación de un trenvia va á Vallvidrera y despues de andar un cuarto de hora se llega a la cumbre.

Dia 16 de Juny

REPARTIMENT DE PREMIS

CRISTALES CUELLAR

ESPEJOS, VIDRIOS Y CRISTALES
PLANOS DE TODAS CLASES

VENTANAS **VENTIKLAR**

SAN GERVASIO, 10- TEL. 8932393-VILLANUEVA Y GELTRU

ESCUELA DE CHOFERES

BEUMALA

Avda. Balmes, 7, ent.º, 1.ª

Teléf. 893 30 93

VILLANUEVA Y GELTRU

Financiamos toda clase de vehículos

No solamente comprando se obtiene beneficio si no que después no le dejamos desamparado.

ASESORIA JURIDICA - GESTORIA - ORGANIZACION DE EMPRESAS
SEGUROS

Oficina Colaboradora: Asesoría Jurídica y Contable
Calle Jardín, 37, 39 - Tel. 893 41 95

CARNICERIA

AUROLA

JOAN MORATA

Mercat Públic, 29 - 30 - Tel. 893 22 94

Marqués del Duero, 7 - Tel. 893 02 71

Esports TIPLAY

Rambla Vidal, 17 - Tel. 893 43 42

Us oferim tota mena d'equips per a practicar
qualsevol esport

Hockey · Basquetbol · Tennis · Fútbol · Gimnàstica
Alpinisme · Esquí · Camping · Atletisme, etc.

AVUI, DEMÀ i SEMPRE MOBLES MONTAGUT

VILANOVA I LA GELTRÚ